

konference, og det vilde da være beklageligt, hvis to saa store Lande som Amerika og Rusland vilde holde sig udenfor. Men i det hele hilser vi denne Nedrustningskonference, som vel kommer inden ret længe, med Tillfredshed, og vi vil naturligvis med stor Agtpaaivenhed iagttage, hvilke Resultater der kommer frem paa denne Nedrustningskonference. Vi venter ikke Direktiver i den Forstand — det har jeg tidligere udtalt mig om —, at vi faar at vide, hvor meget Militærvæsen vi nu skal have her i Danmark, men jeg tror, at der ved en saadan Konference vil komme en nyttig Vejledning for, hvorledes vi i et lille Land som Danmark bedst forholder os angaaende det militærpolitiske Problem. Det er, som sagt, en given Sag, at i det Øjeblik, vi har tilstrækkelig Oversigt over, hvorledes hele Udviklingen udadtil tegner sig, men heller ikke før, er vi villige til at gaa ind paa nye Overvejelser om Ændringer i den bestaaende Ordning.

Som jeg allerede har udtalt, er hverken den højtærede Forsvarsminister eller den ærede Ordfører for Socialdemokraterne kommet ind paa det Forslag, vi har til Behandling her. Jeg mener, at der er noget forsømt her, og jeg bliver nødt til som Ordfører for Venstre i alt Fald at pege paa visse Ting i det foreliggende Lovforslag. Forslaget gaar jo ud paa, at der aarlig skal uddannes 1 600 Mand til et Vagtkorps, til Landets Forsvar, og at den almindelige Værnepligt skal ophæves. Man gaar her over til et Frivillighedssystem af en ganske særlig Karakter, og jeg mener, at det maa man dog pege paa. Det er nemlig ikke ordnet saaledes med Hensyn til dette Frivillighedssystem, som man kunde tænke sig, og som det ogsaa var ordnet i Socialdemokraternes tidligere Afrustningsforslag, at man en Gang om Aaret skulde bekendtgøre, at nu antog man saa og saa mange Mand til et Vagtkorps, men man gaar her frem paa en noget anden Maade, idet det siges i § 3, at de unge Mænd, som ikke melder sig fra i 20 Aars Alderen, har Pligt til at melde sig paa Sessionen, og saa foretager man omtrent den samme Bedømmelse og den samme Udtagelse, som vi kender efter den Ordning, vi har for Tiden. Man gaar ud fra, at der er nok, der vil melde sig, nok, der vil være Soldater i dette Vagtkorps. Det er jo egentlig ikke i Overensstemmelse med de mange Skræmmebilleder, man har opstillet den ene Gang efter den anden fra socialdemokratisk eller radikal Side, hvorved man nærmest har betragtet det som en Haan, at man kunde

tænke sig, at unge Mænd i det hele taget vilde gaa ind i en saadan Hærordning; men det lader altsaa til, at det kan man udmærket godt tænke sig nu.

De unge Mænd, altsaa ca. 1 600 om Aaret, der kommer ind i dette Vagtkorps, skal saa staa til Raadighed i en Aarrække. Som jeg ogsaa tidligere har udtalt, faar dette Korps Karakteren af en hvervet Hær. Jeg skal ikke oplæse ret meget af, hvad der er sagt om det tidligere, men jeg tror dog, det kan have sin Betydning at se, hvorledes Socialdemokraterne tidligere har set paa en saadan hvervet Hær. Jeg tror, det var i September Maaned 1921, at den store „Social-Demokraten“ stemplede Tanken om en hvervet Hær som en yderst forkastelig Tanke; det var en Hær, hvor der vilde være en frodig Jordbund for en særlig Landskægtemorale, en Hær, der kunde blive et Redskab for Magthaverne til hvad som helst. Det har sin Betydning at erindre en saadan Udtalelse, og det forekommer mig, at den er særdeles interessant. Vi ved ogsaa, hvorledes man ser paa det indenfor en Kommission som den norske Kommission, der har været nedsat angaaende hele det militærpolitiske Problem, og hvis store Flertal udtaler sig i Retning af, at en saadan hvervet Hær i givne Situationer kan blive Samfundets Herre i Stedet for, at den burde være dets Tjener. For øvrigt skal jeg henvisse til de Udtalelser, jeg fremsatte om dette sidste Aar.

Lovforslagets § 4 indeholder Bestemmelser om, at de frivillige Korps skal ophæves. Der staar i § 4: „Private Korps, der uddannes til eller er organiseret til militær Virksomhed, maa ikke oprettes eller bestaa. De nu bestaaende frivillige Korps ophæves inden 3 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden. Deres Vaaben overtages af Staten“. Der er dog en Undtagelse herfra, nemlig Skytteforeninger, idet det udtrykkeligt siges, at de kan faa Lov til at beholde de Geværer, de har Brug for, naar de skal træne ude paa Skydebanerne. Jeg vilde gerne, at Forsvarsministeren havde Opmærksomheden en lille Smule henvendt netop paa disse Skytteforeninger. Jeg forstaar det saaledes, at ethvert Medlem af en Skytteforening har Lov til at have sin egen Riffel til Brug paa Skydebanerne, og jeg vil gerne have, at Forsvarsministeren enten bekræfter eller afkræfter dette.

Man vil altsaa forbyde de frivillige Korps, vi har her i Landet — vi har ikke ret mange af dem —, bl. a. akademisk Skyttekorps. Jeg forstaar altsaa, at dette Korps skal ophæves — de har naturligvis